

การแปลการกของคำนามในภาษากรีกเป็นภาษาจีน:
กรณีศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระกิตติคุณมัทธิว 5-7

ณัฐเสกข์ นาคสิทธิ์¹

กนกพร นุ่มทอง²

Received: August 30, 2023

Revised: November 20, 2023

Accepted: January 30, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแปลการกของคำนามในภาษากรีกเป็นภาษาจีน โดยใช้กรณีศึกษาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับแปลภาษาจีน ฉบับยูเนียน ในพระธรรมมัทธิว บทที่ 5-7 ผลการศึกษาพบว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับแปลภาษาจีนนั้น มีรูปแบบการแปลการกของคำนามภาษากรีก 4 รูปแบบหลัก ได้แก่ การแปลตรง การแปลแบบละบางส่วน การแปลแบบเรียบเรียงใหม่ และการละไว้ไม่แปล เมื่ออภิปรายเปรียบเทียบกับกรณีการแปลคัมภีร์ทางศาสนาเป็นฉบับภาษาจีนในยุคก่อนหน้า พบว่าการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์มีรูปแบบและมาตรฐานการแปลที่เปิดกว้างและหลากหลายมากขึ้น โดยไม่ยึดติดกับตัวบทจนเกินความจำเป็น แต่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอตามยุคสมัย

คำสำคัญ: ภาษากรีกในพระคัมภีร์, ภาษาจีน, การก, การแปลภาษาจีน, การแปลคัมภีร์ทางศาสนา

¹ หน่วยงานผู้แต่ง : ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีเมล: natthasakenaksit@gmail.com

² หน่วยงานผู้แต่ง : ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อีเมล: kanokporn.n@ku.th

Translation of Cases of Greek Nouns into Chinese: A Case Study from *The Gospel of Matthew 5-7*

Natthasake Naksit³

Kanokporn Numtong⁴

Received: August 30, 2023

Revised: November 20, 2023

Accepted: January 30, 2024

Abstract

This article aims to study the translation of Cases of Greek nouns into Chinese. Using a case study from Matthew 5-7 in Chinese translation of the Bible (Chinese Union Bible), the research found that the Chinese translation of the Bible have four main forms of translation for Greek noun's cases: Direct translation, Partial translation, Rearranged translation and Omitted. For the comparing the forms of translation with the earlier Chinese translations of other religious texts, it was found that Bible translations have more open and diverse forms and standards. It is not relying on the original text beyond necessity but has changed the presentation style according to the era.

Keywords: Biblical Greek, Chinese, Case, Chinese translation, Religious text translation

³ Affiliation : Chinese Studies Center, Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University

E-mail: natthasakenaksit@gmail.com

⁴ Affiliation : Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

E-mail: kanokporn.n@ku.th

1. บทนำ

1.1 พระคริสตธรรมคัมภีร์ (Bible)

พระคริสตธรรมคัมภีร์ (Bible) เป็นคัมภีร์ทางศาสนาของศาสนาคริสต์ เป็นการบันทึกเรื่องราว วรรณกรรม บทเพลง สรรเสริญ และการสอนการดำเนินชีวิตตามแนวคำสอนของพระเจ้า ซึ่งถือเป็นวัตรปฏิบัติที่คริสตชนพึงยึดถือและปฏิบัติตาม ทั้งนี้คริสตชนมีความเชื่อกันว่าพระคัมภีร์นี้เขียนขึ้นตามการดลใจจากพระเจ้า จึงเรียกพระคัมภีร์ว่า “พระวจนะของพระเจ้า” “คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์” ฯลฯ ซึ่งคัมภีร์แต่ละเล่มมักมีการเชื่อมโยงความหมายและเนื้อความเข้าด้วยกัน ราวกับว่ามีผู้เขียนคนเดียวกัน ทั้งที่บางเล่มมีระยะเวลาในการเขียนต่างกันถึง 1,000 ปี ทั้งนี้พระคริสตธรรมคัมภีร์ประกอบด้วยคัมภีร์ย่อยจำนวน 66 เล่ม ซึ่งจัดแบ่งองค์ประกอบคัมภีร์แต่ละส่วนได้เป็น 2 ภาค คือ ภาคพันธสัญญาเดิม (39 เล่ม) และภาคพันธสัญญาใหม่ (27 เล่ม) (Sinchai, 2007, p. 9)

การแบ่งคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมกับภาคพันธสัญญาใหม่เป็นหลักการแบ่งของคริสเตียน กล่าวคือใช้ภาคพันธสัญญาเดิมเป็นหลักอ้างอิงให้กับพันธสัญญาใหม่ ซึ่งภาคพันธสัญญาเดิมนั้นเป็นคัมภีร์ทหาคของศาสนายูดาห์ เขียนด้วยภาษาฮีบรูเป็นส่วนใหญ่ และเขียนด้วยภาษาอราเมคเป็นบางเล่ม ในขณะที่ภาคพันธสัญญาใหม่เป็นคัมภีร์เขียนใหม่ของศาสนาคริสต์โดยตรง เขียนด้วยภาษากรีก ดังนั้น การแบ่งภาคพระคัมภีร์ยังสามารถแบ่งตามภาษาที่เขียนได้อีกด้วย คือภาษาฮีบรู (และอราเมคเป็นบางส่วน) แทนพันธสัญญาเดิม และภาษากรีกแทนพันธสัญญาใหม่

1.2 ภาษากรีกและภาษากรีกในพระคัมภีร์

ภาษากรีกเป็นภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน แขนงเฮเลนิก ปัจจุบันเป็นภาษาราชการของประเทศกรีซ แต่มีการใช้งานแพร่หลายในโลกโบราณในพื้นที่ชายฝั่งด้านตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันออกของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ยุโรปตะวันออก เอเชียตะวันตก และแอฟริกาตะวันออกเฉียงเหนือ ภาษากรีกมีความแตกต่างภายในทางภาษามากทั้งในมิติด้านเวลาที่ภาษากรีกโบราณและภาษากรีกปัจจุบันมีความแตกต่างกันมาก และในด้านพื้นที่ซึ่งมีภาษาถิ่นที่หลากหลาย โดยภาษากรีกที่จะใช้ในการศึกษานี้เรียกว่าภาษากรีกคอยเน (Pranote & Surasak, 2007, pp. 1-2)

ภาษากรีกคอยเน (Koine Greek) หรือภาษากรีกในพระคัมภีร์ (Biblical Greek) หรือบางครั้งเรียกแบบเฉพาะเจาะจงว่า ภาษากรีกในพันธสัญญาใหม่ (New Testament Greek) เพื่อป้องกันการสับสนระหว่างภาษากรีกในพันธสัญญาใหม่ กับภาษากรีกในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมฉบับแปลกรีกที่เรียกว่าเซปทัวจินต์⁵ คำว่า “คอยเน” ในภาษากรีกแปลว่าทั่วไปหรือสามัญ (Ezra, 2005, p. 2) ซึ่งหมายถึงภาษากรีกที่ใช้กันทั่วไปในโลกโบราณ ในพื้นที่ซึ่งมีการรับและสัมผัสกับอารยธรรมกรีกเนื่องจากอารยธรรมกรีกแพร่กระจายในหลายพื้นที่ของโลกตะวันตกโบราณทำให้ภาษากรีกมีสถานะเหมือนเป็นภาษากลางที่โลกตะวันตกโบราณใช้สื่อสารกัน แม้ในยุคที่มีการเขียนคัมภีร์พันธสัญญาใหม่จะอยู่ในช่วงที่จักรวรรดิโรมันปกครองพื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกตะวันตก แต่ภาษากรีกคอยเนก็ยังคงมีอิทธิพลทางวัฒนธรรมและใช้เป็นภาษากลางเรื่อยมาจนถึงราว ค.ศ. 300

ภาษากรีกมีฐานะเป็นภาษาต้นฉบับของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่จึงมีความสำคัญในฐานะเอกสารต้นทางชั้นปฐมภูมิที่สุดในการเปรียบเทียบและเป็นต้นฉบับการแปลให้พระคัมภีร์ในฉบับแปลต่าง ๆ แม้ว่าพระคัมภีร์ฉบับแปลในหลาย ๆ ภาษา

⁵ ภาษากรีกในพันธสัญญาใหม่กับในฉบับเซปทัวจินต์นับว่าเป็นภาษากรีกคอยเนเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันในด้านโครงสร้างและการใช้คำในบางส่วน (Croy, 1999, p. 44)

จะระบุว่าใช้ต้นฉบับจากฉบับภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าถึงแม้จะมีต้นฉบับหลักเป็นภาษาอังกฤษ ก็ยังต้องเปรียบเทียบความหมายจากภาษาต้นทางชั้นปฐมภูมิที่สุดซึ่งก็คือภาษากรีก ดังนั้นการแปลพระคัมภีร์จึงควรที่จะศึกษาจากภาษาต้นฉบับคือฉบับภาษากรีกนั่นเอง

1.3 ประวัติการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นภาษาจีน

พระคัมภีร์มีประวัติการแปลยาวนาน โดยฉบับแรกสุดที่มีการแปล เท่าที่ค้นพบได้ในปัจจุบันคือฉบับเซปทัวจินต์ ซึ่งเป็นการแปลคัมภีร์พันธสัญญาเดิมจากภาษาฮีบรูเป็นภาษากรีก (แปลในช่วง 300-200 ปีก่อนคริสตศักราช) ทั้งนี้ยังมีการแปลข้ามภาษากันอีกหลายครั้งในช่วงการเผยแผ่ศาสนายุคแรก ๆ

สำหรับการแปลพระคัมภีร์มาเป็นภาษาจีนนั้น พบว่ามีบันทึกทางประวัติศาสตร์กล่าวถึงการเผยแผ่ศาสนาที่มาจากต้าฉิน (大秦國) ในสมัยจักรพรรดิถังไท่จง (唐太宗) (ค.ศ. 781) โดยใช้ชื่อว่า “ศาสนาจิ้งเจี๋ยว” (景教) แต่ก็ไม่ได้มีการแพร่หลายของศาสนาแต่อย่างใด (Liu, 2008, p. 78)

ภายหลังในช่วงศตวรรษที่ 13 ได้มีครูสอนศาสนานิวกายโรมันคาทอลิกเข้ามาเผยแผ่ศาสนาอีกครั้ง ในยุคนั้น แม้การแปลคัมภีร์จะพัฒนาขึ้นกว่าเดิมมาก แต่การแปลส่วนใหญ่มักใช้ผู้แปลชาวต่างชาติที่ไม่ได้เข้าใจบริบทวัฒนธรรมจีนอย่างถ่องแท้ ประจวบกับหลักในการแปลของผู้แปลยุคนั้นยึดความเคารพต่อต้นฉบับเป็นหลัก คัมภีร์ที่แปลออกมาในยุคนั้นจึงไม่ค่อยเป็นที่นิยมเท่าใดนัก อีกทั้งบางฉบับเลือกแปลบทที่มีเนื้อหาทางศาสนศาสตร์อย่างเข้มข้นจึงไม่สามารถเข้าสู่สังคมจีนได้เท่าที่ควร (Liu, 2008, p. 78)

ช่วงศตวรรษที่ 19 การประกาศศาสนาเริ่มมีความจริงจังมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตเอเชียตะวันออก ดังนั้น การแปลคัมภีร์จึงรุ่งเรืองมากในยุคนี้นี้ ในช่วงหนึ่งศตวรรษ (ค.ศ. 1819-1919) มีคัมภีร์แปลจีนออกมาทั้งหมด 9 ชุดด้วยกัน โดยมีการแปลในหลายรูปแบบ ทั้งแปลเป็นภาษาโบราณแบบแผน (深文言) ภาษาโบราณประยุกต์ (淺文言) และภาษาสนทนาทั่วไป (白話文) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้กันโดยทั่วไปในยุคนั้น ๆ ในยุคนี้นี้ มีผู้แปลพระคัมภีร์สองท่านที่ถือได้ว่าเป็นต้นแบบการวางรากฐานการแปลคัมภีร์แบบสมัยใหม่ให้คนรุ่นหลัง คือ มาร์ชแมน (Marshman) และมอร์ริสัน (Morrison) โดยฉบับของมาร์ชแมนนั้นตีพิมพ์ใน ค.ศ. 1822 และได้รับการยอมรับว่าเป็นพระคัมภีร์ฉบับแปลภาษาจีนเล่มแรกที่ครบถ้วนที่สุดของโลก ส่วนฉบับของมอร์ริสันก็เป็นฉบับที่แปลได้เข้ากับบริบทของสังคมจีนมากที่สุดเพราะมอร์ริสันเองได้เข้าใจเพื่อนชาวจีนช่วยกันตรวจทาน ทั้งรูปภาษา ไวยากรณ์ และการใช้คำ ทำให้คัมภีร์ฉบับมอร์ริสันก็ได้รับความนิยมในหมู่คนจีนเช่นกัน

จนช่วงต้นศตวรรษที่ 20 จึงได้มีการแปลพระคัมภีร์โดยนักแปลชาวจีน คือ หลินเซียน (林纖) และเหยียนฟู (嚴復) โดยเหยียนฟูได้ยึดถือหลักการแปลพระคัมภีร์ว่าเป็นการแปลงานวรรณกรรม จึงสนับสนุนการใช้ภาษาวรรณกรรมสมัยก่อนราชวงศ์ฉินเป็นหลัก แต่พระคัมภีร์ฉบับแปลจีนที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดคือฉบับยูเนียน หรือภาษาจีนเรียกว่า “เหอเหอเป็น” 《和合本》 หมายถึงคัมภีร์ฉบับร่วมกันแปล คือนักแปลต่างชาติและนักแปลชาวจีนร่วมมือกันแปลโดยยึดความถูกต้องของเนื้อหาเป็นหลัก ใช้เวลาแปลทั้งสิ้น 13 ปี ผ่านกระบวนการตรวจทานและแก้ไขหลายครั้ง จนได้พระคัมภีร์ฉบับแปลจีนที่มีความหมายชัดเจน มีภาษางดงาม และเหมาะกับบริบทของผู้อ่านชาวจีนมากที่สุด (Liu, 2008, p. 79) พระคัมภีร์ฉบับนี้จึงเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย ทั้งยังถูกยกให้เป็นแบบอย่างของวรรณกรรมภาษาจีนสมัยใหม่อีกด้วย

⁶ ต้าฉิน หมายถึงอาณาจักรโรมัน

1.4 การแปลภาษากรีกเป็นภาษาจีน

พระคัมภีร์แปลภาษาจีนฉบับ Chinese Union Bible 1919 ระบุว่าใช้ต้นฉบับ 3 ชิ้นในการแปลเป็นภาษาจีน ได้แก่ เอกสารมาโซเรติก (Masoretic Text) สำหรับการแปลพันธสัญญาเดิมจากภาษาฮีบรูและภาษาอราเมค พระคัมภีร์ฉบับเทคตุส รีเซปตุส (Textus Receptus) สำหรับการแปลพันธสัญญาใหม่จากภาษากรีก และพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ (King James Version) ในการเทียบเคียงความหมายจากภาษาอังกฤษ (You, 2019)

อย่างไรก็ตาม ภาษากรีกกับภาษาจีนมีความแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะโครงสร้างภาษา ทั้งในระดับคำและไวยากรณ์ กล่าวคือภาษากรีกมีลักษณะเป็นภาษามีวิภัติปัจจัย ในขณะที่ภาษาจีนเป็นภาษาคำโดด ทำให้ภาษากรีกมีแนวคิดและระบบทางภาษาหลายอย่าง que ภาษาจีนไม่มี ทำให้การแปลภาษากรีกเป็นภาษาจีนจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบหลายอย่างจากภาษากรีกให้กลายเป็นภาษาจีนที่เหมาะสม หนึ่งในประเด็นสำคัญที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนคือมิติด้านคำและความสัมพันธ์ระหว่างคำอื่น ๆ ในวลีและประโยคเดียวกัน

2. วัตถุประสงค์

ศึกษารูปแบบการแปลการยกของคำนามในภาษากรีกเป็นภาษาจีน จากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับแปลภาษาจีน ฉบับยูเนียน เพื่อพิจารณาวิธีการแปลลักษณะทางภาษาที่แตกต่างกันระหว่างภาษาต้นทางและภาษาปลายทาง

3. ขอบเขตการวิจัย

คำนามภาษากรีกที่มีการก ซึ่งปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ พระธรรมมัทธิว บทที่ 5-7 จากทั้งหมดจำนวน 28 บท โดยคัดเลือกบทที่ 5-7 เนื่องจากเป็นส่วน of คำสอนของพระเยซูโดยตรง มีเนื้อหาที่มีสาระสำคัญด้านคำสอนและหลักปฏิบัติของคริสตศาสนาจำนวนมาก การแปลคัมภีร์ในส่วนนี้จึงเป็นการแปลสาระสำคัญ จำเป็นต้องมีความแม่นยำมาก เหมาะแก่การใช้พิจารณารูปแบบการแปลภาษากรีกเป็นภาษาจีน โดยใช้พระคัมภีร์ต้นฉบับภาษากรีก Textus Receptus (Scrivener, 1894) และใช้พระคัมภีร์แปลภาษาจีนฉบับ Chinese Union Bible 1919 (Chinese Bible, 1919)

4. ระเบียบวิธีวิจัย

ศึกษาการแปลภาษากรีก (ภาษาต้นทาง) เป็นภาษาจีน (ภาษาปลายทาง) โดยเริ่มจากการกำหนดขอบเขตการวิจัยและดำเนินการนับจำนวนและระบุคำที่จะใช้ในการวิจัยจากต้นฉบับภาษากรีก ซึ่งประกอบด้วยคำนาม 337 คำ โดยจำแนกตามประเภทของการก 5 ประเภทในภาษากรีก และทำการเปรียบเทียบกับฉบับแปลภาษาจีนในระดับข้อต่อข้อ เพื่อพิจารณา

รูปแบบการแปลการกต่าง ๆ ที่ต่างกันในภาษากรีกความีวิธีการแก้ไขปัญหาคำความแตกต่างทางด้านภาษาระหว่างภาษากรีกและภาษาจีนอย่างไร จากนั้นจึงสรุปภาพรวมวิธีการแปลที่พบ และอภิปรายผลการศึกษา

5. ทบทวนวรรณกรรม

การแปลเป็นกระบวนการเปลี่ยนถ่ายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งให้ตรงกับควาหมายดั้งเดิมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ครอบคลุมทั้งเนื้อหาการสื่อสารและรูปแบบของเนื้อหา ซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างกันไปตามประเภทของงานแปล เช่น การแปลงานด้านศาสนาย่อมแตกต่างกับการแปลด้านสื่อบันเทิง หรือแม้แต่งานแปลประเภทเดียวกันก็ยังมี ความแตกต่างกันได้ เช่น การแปลวรรณกรรมร้อยกรองกับการแปลวรรณกรรมร้อยแก้ว ต่างก็มีรูปแบบการแปลแตกต่างกันตามความเหมาะสมในแต่ละด้าน (Kanokporn, 2011, p. 3) สำหรับการศึกษาการแปลภาษากรีกในพระคัมภีร์เป็นภาษาจีนนั้น จัดได้ว่าเป็นงานแปลร้อยแก้ว ซึ่งเป็นประเภทงานเขียนด้านศาสนาที่มีรูปแบบการแปล มาตรฐานการแปล และหลักเกณฑ์ที่เฉพาะตัวมากมาย

การแปลงานด้านศาสนาเป็นภาษาจีนมีประวัติยาวนาน และมีมาตรฐานการแปลที่พัฒนาต่อเนื่องมาโดยตลอด ตั้งแต่การแปลตามพยัญชนะ ยึดตามต้นฉบับและรักษาข้อความเดิมไว้มาก ทำให้งานแปลเหล่านั้นค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อผู้อ่าน เพราะมีรูปแบบสำนวน ไวยากรณ์ และการนำเสนอภาษาที่แตกต่างจากรูปแบบของภาษาจีน ภายหลังจึงเริ่มมีการแปลแบบ สนามแปล คือมีผู้แปลหลายฝ่ายร่วมงานกัน และมีการผสมผสานระหว่างการแปลโดยอรรถและแปลตามพยัญชนะขึ้น การแปลพุทธคัมภีร์และงานด้านศาสนาเจริญสูงสุดในสมัยราชวงศ์สุย-ถัง (隋唐) ซึ่งมีการกำหนดมาตรฐานการแปลให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุด ผู้แปลที่มีชื่อเสียงที่สุดคือพระเสวียนจั้ง (玄奘) หรือพระถังซำจั๋ง ผู้สร้างมาตรฐานใหม่ในการแปล คือการปรับเปลี่ยนกลวิธีการแปลตามความเหมาะสม ไม่ยึดติดที่วิธีการแบบใดแบบหนึ่ง โดยนำเสนอความในภาษาเดิมให้อยู่ใน ภาษาแปลโดยยึดถือความถูกต้องเหมาะสม และมีเทคนิคการแปลต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนประเภทคำ เพิ่มความ ทอนความ และการเรียงลำดับคำใหม่ ซึ่งมาตรฐานและเทคนิคการแปลของท่านยังคงนำมาประยุกต์ใช้ได้ในปัจจุบัน (Kanokporn, 2011, pp. 8-9)

การก (Case) เป็นส่วนบอกหน้าที่ของคำ เป็นระบบทางไวยากรณ์ที่พบในภาษาต่าง ๆ ที่มีการผันรูป โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน การกเป็นส่วนประกอบสำคัญของระบบคำ โดยนับเป็น 1 ใน 3 สารสำคัญของคำนาม ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ พจน์ และการก โดยราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของ “การก” ไว้ว่า “(น.) ผู้ทำ (ก.) กริยาที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กรรม หรือส่วนขยายของประโยคที่คล้ายกับนาม” (Saman & Sanit, 2021, p. 134) การกมักปรากฏ ร่วมกับคำบุพบท หรือในบางครั้งการกก็ทำหน้าที่แทนคำบุพบท อย่างไรก็ตาม ในภาษาไทย (รวมทั้งภาษาจีน) ไม่มีระบบการผันคำเพื่อแสดงการก จึงจำเป็นต้องพึ่งพาการแสดงการกผ่านคำบุพบทเป็นหลัก ตามที่สมาน เรืองแก้ว และसानิตย์ สีนาคสรุปไว้ใน “หน้าที่ของการกในภาษาฮินดี และความหมายในภาษาไทย” (2564) ว่า Nominative case ทำหน้าที่ประธานใน ประโยค (จึงไม่มีคำบุพบทที่สอดคล้อง) Objective case ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค บุพบทที่สอดคล้องคือ “คู่, ยัง” Instrumental case ทำหน้าที่เป็นเครื่องช่วยในการกระทำ บุพบทที่สอดคล้องคือ “ด้วย, โดย” Dative case ทำหน้าที่เป็น ผู้รับเอาหรือผู้รับมอบ บุพบทที่สอดคล้องคือ “แก่, เพื่อ” Ablative case ทำหน้าที่จุดเริ่มต้นหรือสาเหตุการแยกจากกันหรือ เปรียบเทียบกัน บุพบทที่สอดคล้องคือ “จาก, แต่, ตั้งแต่, กว่า” Possessive case ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของ บุพบทที่ สอดคล้องคือ “แห่ง, ของ” Locative case ทำหน้าที่บอกสถานที่และเวลา บุพบทที่สอดคล้องคือ “บน, ที่, ณ, ใน” Vocative case ทำหน้าที่ร้องเรียก ไม่ใช่บุพบท คำที่สอดคล้องคือ “เฮ้, เฮ้ย, โอ” (Saman & Sanit, 2021, p. 146)

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลการกรในภาษาต่างประเทศเป็นภาษาจีน หัวข้อ “การแปลการกร Ablative ในภาษาสันสกฤตสู่ภาษาจีน จากพระไตรปิฎกฉบับแปลภาษาจีน : กรณีศึกษา คัมภีร์สุขาวัตยูลฉบับใหญ่ และคัมภีร์วิมลเกียรตินิเทศสูตร” พบว่า มีการใช้ข้อประกอบอื่นในภาษาจีนเป็นตัวช่วยในการเสริมความหมายที่การกระทำต่อคำนาม ๆ เช่น การใช้คำบุพบทมาประกอบกับคำนามให้เป็นวลี และการใช้คำบุพบทพร้อมคำบอกสถานที่มาประกอบกับคำนามให้เป็นโครงสร้างเฉพาะ ซึ่งเป็นวิธีการรับมือความแตกต่างทางภาษาระหว่างภาษาต้นทางที่มีการกร (ภาษาสันสกฤต) และภาษาปลายทางที่ไม่มีกร (ภาษาจีน) โดยในวิจัยดังกล่าวระบุขอบเขตไว้เพียงการกร Ablative เท่านั้น ซึ่งมีการแปลคำนามการกร Ablative เป็นวลีที่ประกอบด้วยคำบุพบทและคำนามหลัก โดยใช้คำว่า 從 (จาก...) และ 於 (ใน...) เพื่อทดแทนความหมายที่การกรแสดง เช่น ภาษาสันสกฤตคำว่า आसनात् āsanāt (อาสนะ/ที่นั่ง) เป็นการกร Ablative ภาษาจีนแปลว่า 從座 (จากที่นั่ง) และ बुद्धक्षेत्रात् buddhaksētrāt (พุทธเกษตร/เขตหรือพื้นที่ของพระพุทธเจ้า) เป็นการกร Ablative ภาษาจีนแปลว่า 從佛土 (จากพุทธเกษตร) (Li, 2019, p. 29)

สำหรับการกรของภาษากรีก ภาษากรีกมีการกรทั้งหมด 5 รูป 8 หน้าที่⁷ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปรูปและหน้าที่ของการกรในภาษากรีก

การกร	หน้าที่ของการกร	การแสดงหน้าที่/ความสัมพันธ์
Nominative	Nominative	แสดงประธานของประโยค
Genitive	Genitive	แสดงความเป็นเจ้าของ
	Ablative	แสดงต้นกำเนิด/ที่มา
Accusative	Accusative	แสดงกรรมตรงของประโยค
Dative	Dative	แสดงกรรมรองของประโยค
	Relationis Instrumentalis	แสดงเครื่องมือ/วิธีการ
	Locative	แสดงสถานที่/เวลา
Vocative	Vocative	คำเรียก

จากรูปและหน้าที่ของการกรในภาษากรีก สามารถยกตัวอย่างคำแปลเป็นภาษาจีนที่สอดคล้องกับความหมายของแต่ละการกรได้ ดังต่อไปนี้

⁷ ตำราภาษากรีกหลายเล่มมีที่ศนะต่อเรื่องการกรของภาษากรีกต่างกัน กล่าวคือที่ศนะแรกมองว่ารูปการผันมีเพียง 5 รูป จึงสรุปตามรูปการกรที่ปรากฏว่ามี 5 การกร ในขณะที่อีกที่ศนะมองว่ามีการทำหน้าที่ที่แตกต่างกันของการกรที่มีรูปผันเหมือนกัน จึงแบ่งตามประเภทของหน้าที่ ซึ่งจะนับว่ามี 8 การกร สำหรับรูปการกรที่ซ้ำกันนั้น คือ Genitive ซ้ำกับ Ablative และ Dative, Instrumental และ Locative ซ้ำกันเอง บริบทของข้อความจะเป็นตัวช่วยในการจำแนกความหมายและหน้าที่ของการกรนั้น ๆ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคำแปลภาษากรีก-จีน-ไทย

หน้าที่ของการก	ภาษากรีก ⁸	ภาษาจีน	ภาษาไทย
Nominative	κύριος	主	องค์พระผู้เป็นเจ้า
Genitive	κυρίου	主的	ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Ablative	κυρίου	從主	จากองค์พระผู้เป็นเจ้า
Accusative	κύριον	主	องค์พระผู้เป็นเจ้า
Dative	κυρίῳ	對主/向主	ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
Instrumental	κυρίῳ	由主	โดยองค์พระผู้เป็นเจ้า
Locative	κυρίῳ	在主裏	ในองค์พระผู้เป็นเจ้า
Vocative	κύριε	主啊	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า

จากตารางที่ 2 เป็นการสรุปลักษณะที่ควรจะเป็นในการแปลการกแต่ละการกของภาษากรีกเป็นภาษาคำโดดเช่น ภาษาจีนและภาษาไทย ซึ่งมีรูปแบบที่แน่นอนในการเติมคำช่วยที่จะช่วยบ่งบอกหน้าที่หรือความสัมพันธ์กับคำอื่น ๆ ในประโยค แต่จากการศึกษาการแปลเนื้อความในพระคัมภีร์ พบว่ามีรูปแบบการแปลที่ซับซ้อนกว่าตารางนี้มาก ซึ่งประกอบไปด้วยการเพิ่มความหมาย การทอนความหมาย การเรียงลำดับใหม่ รวมถึงการตีความใหม่ ซึ่งสามารถแจกแจงได้ดังผลการศึกษา

6. ผลการศึกษา

จากการศึกษาการแปลการกของคำนามภาษากรีก จากพระคัมภีร์ พระธรรมมัทธิว บทที่ 5-7 ในฉบับแปลภาษาจีนของพระคัมภีร์ พบว่ามีคำนามที่มีการกทั้งสิ้น 337 คำ โดยจำแนกเป็น (Nominative 98 คำ Genitive 56 คำ Accusative 107 คำ Dative 69 คำ และ Vocative 7 คำ) และมีรูปแบบการแปลการกของภาษากรีกที่หลากหลาย ซึ่งสามารถแจกแจงตามลำดับการกได้ดังนี้ 1) การก Nominative, 2) การก Genitive (รวมกับ Ablative), 3) การก Accusative, 4) การก Dative (รวมกับ Instrumental และ Locative) และ 5) การก Vocative

6.1 การแปลคำนามการก Nominative (กรตุการก)

คำนามการก Nominative ทำหน้าที่เป็นประธานในประโยค การแปลส่วนมากจึงไม่มีปัญหาเรื่องการกและการแสดงความสัมพันธ์มากนัก ส่วนมากจึงเป็นการแปลแบบตรงตัวตามความหมายของคำนั้น ๆ เช่น δένδρον (ต้นไม้) แปลเป็น 樹 (ต้นไม้) ὁδός (หนทาง) แปลเป็น 路 (ถนน) และ βασιλεία (ราชอาณาจักร) แปลเป็น 國 (ประเทศ) การแปลตรงตัวเหล่านี้เป็นรูปแบบพื้นฐานที่สุดสำหรับการแปลคำนามการก Nominative แต่ก็มีการแปลรูปแบบอื่น ๆ ที่น่าสนใจด้วยเช่นกัน

⁸ รูปคำภาษากรีกที่ยกมานำเสนอในตัวอย่างเป็นรูปการผันของคำนาม เพศชาย เอกพจน์ ซึ่งเป็นรูปผันคำนามประเภทที่ 2 (O declension) ซึ่งคำนามที่ต่างเพศ (เพศหญิงและเพศกลาง) และต่างพจน์ (พหูพจน์) ก็จะมีรูปการผันที่แตกต่างกันไป

ที่พบในการศึกษาได้แก่ การแปลแบบละพจน์ของคานาม การแปลคานามให้เป็นสรรพนาม การแปลแบบอธิบายขยายความ และการละคานามทิ้งไปจากฉบับแปล

การแปลแบบละพจน์ของคานาม คือการที่คำที่แปลมานั้นมีพจน์ไม่ตรงกับคำดั้งเดิมในภาษาต้นฉบับ เช่น ในข้อ มธ. 6:19 ความว่า “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจทะลวงลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีขโมยทะลวงลักเอาไปได้ เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” คำว่า “ขโมย” ในภาษากรีกใช้คำว่า *κλέπτει* ซึ่งเป็นคานาม เพศชาย พหูพจน์ แต่ในฉบับแปลภาษาจีนกลับแปลคำนี้ว่า 賊 (ขโมย/โจร) แต่ไม่ได้มีการสะท้อนความเป็นพหูพจน์แต่อย่างใด ซึ่งเป็นการละเรื่องพจน์จากคำนี้โดยสิ้นเชิง

ขณะเดียวกัน ในข้อ มธ.5:9 ความว่า “คนที่สร้างสันติก็เป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเรียกเขาทั้งหลายว่าเป็นลูก” คำว่า “ลูก” ในภาษากรีกใช้คำว่า *υἱοὶ* ซึ่งเป็นคานาม เพศชาย พหูพจน์ แต่ในฉบับแปลภาษาจีนกลับแปลคำนี้ว่า 兒子 (ลูกชาย) ซึ่งไม่ได้สะท้อนความเป็นพหูพจน์ อย่างไรก็ตาม ความเป็นพหูพจน์ไปสะท้อนในส่วนอื่น ซึ่งหากพิจารณาจากข้อนี้ทั้งข้อ “使人和睦的人有福了, 因為他們必稱為神的兒子。” ซึ่งแปลว่า “คนที่สร้างสันติมีความสุขแล้ว เพราะต้องเรียกพวกเขาว่าลูกชายของพระเจ้า” จะพบว่าสรรพนามในข้อนี้ใช้คำว่า 他們 (พวกเขา) ไปแล้ว จึงเป็นการสะท้อนความเป็นพหูพจน์เรียบร้อย ไม่จำเป็นต้องเสริมคำบอกความเป็นพหูพจน์ที่คำว่า 兒子 (ลูกชาย) อีก

การแปลคานามให้เป็นสรรพนาม การแปลในรูปแบบนี้เป็นการละความซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นของฉบับแปล ซึ่งในภาษาต้นฉบับเน้นย้ำโดยระบุคานามซ้ำ การแปลแบบนี้ปรากฏในข้อ มธ.5:25 ความว่า “จงปรองดองกับคู่ความโดยเร็วในขณะที่พวกท่านไปศาล มิฉะนั้นคู่ความนั้นจะมอบตัวท่านไว้กับผู้พิพากษา แล้วผู้พิพากษาจะมอบตัวท่านไว้กับผู้คุม และท่านจะต้องถูกขังไว้ในคุก” คำว่า “คู่ความ” ในภาษากรีกปรากฏ 2 ครั้งในข้อนี้เช่นเดียวกับภาษาไทย คือ *ἀντίδικον* (...กับคู่ความ¹⁰) และ *ἀντίδικος* (คู่ความนั้น...) แต่ในฉบับแปลภาษาจีนแปลคำนี้เป็นคานามว่า 對頭 ซึ่งปรากฏเพียงครั้งเดียวในข้อนี้ ดังนี้ “你同告你的對頭還在路上、就趕緊與他和息。恐怕他把你送給審判官、審判官交付衙役、你就下在監裡了。” แต่ในท่อนกลางของข้อนี้ คือท่อนที่ว่า “มิฉะนั้นคู่ความนั้นจะมอบตัวท่านไว้กับผู้พิพากษา” ซึ่งภาษากรีกใช้คำว่า *ἀντίδικος* (คู่ความนั้น...) ภาษาจีนกลับแปลคำนี้ (ที่เป็นคานาม) ให้เป็นคำสรรพนาม 他 “เขา” เนื่องจากมีการระบุคำว่า 對頭 (คู่ความ/คู่กรณี) ไว้แล้วในประโยคก่อนหน้านี้ จึงเป็นการแปลเพื่อลดความซ้ำซ้อนเกินจำเป็นในภาษาปลายทาง

การแปลแบบอธิบายขยายความ เป็นการแปลคานามบางคำที่ในภาษากรีกเป็นคำที่มีความหมายเจาะจงและครบถ้วน แต่ในภาษาจีนไม่มีคำที่จะรองรับความหมายนั้นได้ หรือมีแต่อาจไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย จึงใช้วิธีการอธิบายขยายความ แปลคานามหนึ่งคำให้กลายเป็นวลี เช่น *ὑποκριταί*¹¹ (คนจอมปลอม/คนเสแสร้ง) ฉบับแปลภาษาไทยแปลคำนี้ว่า “คนหน้าซื่อใจคด” และฉบับแปลภาษาจีนแปลว่า “假冒為善的人” (คนที่เสแสร้งว่าเป็นคนดี) ซึ่งเป็นการอธิบายลักษณะนิสัยของคนจำพวกนี้ว่าเป็นพวกเสแสร้ง ใส่หน้ากาก แสดงตัวเป็นคนดี ทั้งที่จริง ๆ แล้วในใจไม่ได้คิดหรืออยากจะทำแบบนั้น จึงเป็นวิธีการแปลแบบอธิบายขยายความคานามเอง

⁹ การอ้างอิงข้อความจากพระคัมภีร์ฉบับภาษาไทย อ้างอิงตาม พระคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน 2011 โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย (Thailand Bible Society, 2011)

¹⁰ คำนี้เป็นกรก dative ซึ่งภาษาไทยแปลเป็น “กับคู่ความ” ส่วนภาษาจีนแปลเป็น “同告你的對頭”

¹¹ ตำราไวยากรณ์กรีกอธิบายว่า คำนี้มาจากการรวมกันของคำบุพบท *ὑπό* แปลว่า “ใต้/ภายใต้” และคำกริยา *κρίνω* แปลว่า “ตัดสิน” รวมความกันเป็นความหมายว่า “ตัดสิน/กระทำการใดในความลับ (ภายใต้หน้ากาก)” จึงหมายถึง คนกลุ่มที่เสแสร้ง แสดงตัวว่าเป็นคนดีแต่แท้จริงแล้วคือการใส่หน้ากากเข้าหากันและซ่อนความไม่ดีไว้ภายใน (Pranote & Surasak, 2007, p. 545)

การแปลแบบละคำนั้นทั้งไป คือการละศัพท์บางคำที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับ แต่ฉบับแปลเลือกที่จะละคำนั้นไว้โดยไม่แปล อาจเป็นเหตุจากความซ้ำซ้อนเกินจำเป็น การแปลรูปแบบนี้ปรากฏในข้อ มธ.7:9 ความว่า “ในพวกท่านมีใครบ้างที่จะเอาก้อนหินให้ลูกเมื่อเขาขอขนมปัง?” และในภาษาจีน มีใจความว่า “你們中間，誰有兒子求餅，反給他石頭呢。” ซึ่งแปลว่า “ในท่ามกลางพวกท่าน ใครที่ลูกขอขนมปัง แต่กลับให้ก้อนหินแก่เขาเล่า” ซึ่งในภาษากรีกมีใจความที่เน้นพิเศษตรงคำว่า “พวกท่าน” คือมีคำว่า ἄνθρωπος (มนุษย์) ปรากฏอยู่ จากภาพรวมของข้อความภาษากรีกในข้อนี้ทำให้ข้อนี้ควรแปลว่า “ในพวกท่านผู้ซึ่งเป็นมนุษย์มีใครบ้าง...” และภาษาจีนควรเป็น “你們身爲人的...” ซึ่งในกรณีนี้การมีคำว่า ἄνθρωπος (มนุษย์) ในข้อนี้ของภาษากรีกเป็นการเปรียบเทียบมนุษย์กับพระเจ้า ซึ่งในข้อ มธ.7:11 มีการกล่าวถึงพระเจ้า โดยเปรียบเทียบในความหมายว่า มนุษย์ (ผู้มีบาป) ยังรู้จักให้ของดีกับลูกของตน แล้วพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ (ὁ Πατήρ ὁ μὲν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς) จะไม่ให้ของดีกับลูกพระองค์หรือ ข้อนี้จึงเป็นการแสดงการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่มีมนุษย์ทำกับสิ่งที่พระเจ้าทำ ให้ความแตกต่างชัดเจนในรูปแบบของชั้นกว่า แต่สำหรับฉบับแปลภาษาจีนเลือกที่จะละคำว่า ἄνθρωπος (มนุษย์) ไป เพราะในข้อ มธ.7:11 จะมีการกล่าวเปรียบเทียบซ้ำอีก คือ “你們雖然不好、尚且知道拿好東西給兒女、何況你們在天上的父、豈不更把好東西給求他的人麼。” (แปลเป็นภาษาไทยว่า “เพราะฉะนั้น ถ้าพวกท่านเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่ลูกของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ จะประทานสิ่งดีแก่พวกที่ขอต่อพระองค์”) ซึ่งมีการเปรียบเทียบระหว่างมนุษย์และพระเจ้าชัดเจนอยู่แล้วในใจความของข้อนี้ ในข้อ มธ.7:9 จึงได้ละการแปลคำว่า ἄνθρωπος (มนุษย์) ไป เพื่อลดความซ้ำซ้อนนั่นเอง

6.2 การแปลคำนามการก Genitive (สัมพันธการก) รวมกับ Ablative (อพาทานการก)

คำนามการก Genitive (Ablative) ผู้วิจัยรวบไว้ด้วยกัน เนื่องจากมีรูปการผันที่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม คำนามการกนี้ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของหรือที่มาของคำอื่น ๆ ซึ่งโดยหลักการแล้วควรแปลโดยการเติมคำช่วยแสดงความเป็นเจ้าของ 的/之 และคำช่วยแสดงที่มา 自/從/於 ซึ่งนับว่าเป็นรูปแบบการแปลพื้นฐานสำหรับการกนี้ เช่น υἱοὶ θεοῦ (ลูก ๆ ของพระเจ้า) แปลเป็น 神的兒子 (ลูกชายของพระเจ้า) τὸ ἅλας τῆς γῆς (เกลือของพื้นดิน/โลก) แปลเป็น 世上的鹽 (เกลือบนโลก) ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν (ออกมาจากความชั่ว) แปลเป็น 出於那惡者 (ออกมาจากสิ่งที่ชั่วนั้น) เป็นต้น แต่ในการศึกษาเปรียบเทียบ พบว่ามีการแปลรูปแบบอื่น ๆ ด้วย เช่น การแปลแบบละการก (การแปลละการกเนื่องจากมีบุพบท/การแปลละการกเนื่องจากแปลเป็นคำขยาย) และการแปลแบบมีคู่เปรียบเทียบ

การแปลแบบละการกเป็นการแปลคำนามที่มีการก Genitive (Ablative) ในภาษากรีกโดยไม่ปรากฏการเติมคำช่วยเพื่อเสริมความหมายของการก โดยมีสาเหตุ 2 ประการ ได้แก่ การแปลละการกเนื่องจากมีคำบุพบทนำหน้า และการแปลละการกเนื่องจากแปลเป็นคำขยายในภาษาจีน

การแปลละการกเนื่องจากมีคำบุพบทนำหน้า สำหรับภาษากรีกมีระบบการกที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ภาษากรีกก็มีคำบุพบทจำนวนมากที่ใช้ควบคู่กับคำนาม ซึ่งคำบุพบทบางคำจำกัดการใช้งานว่าจำเป็นจะต้องใช้คู่กับคำนามบางการกโดยเฉพาะ (Croy, 1999, p. 29) เช่น ἐκ (ออก/ออกจาก¹²) และ ἀπὸ (จาก) จะใช้คู่กับคำนามการก Genitive (Ablative) เท่านั้น ἐν (ใน¹³) จะใช้คู่กับคำนามการก Dative (Instrumental, Locative) เท่านั้น ดังนั้น การแปลแบบละการกในบางครั้งจึงเป็นการแปลสาระและความหมายของข้อความในมุมมองที่แปลจากความหมายของคำบุพบทที่

¹² ความหมายว่า “ออก/ออกจาก” สอดคล้องกับหน้าที่ของ Ablative ที่บ่งบอกที่มาหรือแหล่งกำเนิด

¹³ ความหมายว่า “ใน” สอดคล้องกับหน้าที่ของ Locative ที่บ่งบอกสถานที่หรือขอบเขต

กำกับอยู่ เช่น ข้อ มธ.7:16 ความว่า “พวกท่านจะรู้จักพวกเขาได้ด้วยผลของพวกเขา” คำว่า “ด้วยผลของพวกเขา” ต้นฉบับกรีกใช้ว่า **ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν** ซึ่งควรแปลว่า “จากผลทั้งหลายของพวกเขา” ซึ่งเป็นคำบุพบทคู่กับคำนามการก Ablative ซึ่งบ่งบอกที่มา¹⁴ ซึ่งบุพบท **ἀπὸ** ใช้คู่กับคำนามการก Genitive (Ablative) ทำให้การแปลเป็นภาษาจีนให้ความสำคัญกับคำบุพบทมากกว่าจะเป็นการกของคำนาม ซึ่งฉบับแปลจีนแปลว่า 憑著他們的果子、就可以認出他們來。(โดยอาศัยผลของพวกเขา ก็จะสามารถรู้จักพวกเขาได้) ซึ่งคำนาม **καρπῶν** (ผลไม้) ถูกแปลเป็นคำว่า 果子 (ผลไม้) โดยไม่มีการแสดงการกใด ๆ แต่อาศัยการแปลบุพบท **ἀπὸ** (จาก...) เป็นคำว่า 憑著 (อาศัย...เป็นหลักในการ.../โดย...) เพื่อให้ความหมายของประโยคนี้และข้อพระคัมภีร์นี้สื่อความได้ตามอย่างภาษาจีน โดยไม่ขาดสาระใดไป เพียงแต่ไม่ได้เก็บรูปการกไว้เท่านั้น¹⁵

ในบางครั้งบุพบทก็เป็นตัวกำหนดการกของกรรมตรง กล่าวคือคำนามนั้นทำหน้าที่เป็นกรรมตรงในประโยค แต่เนื่องจากการใช้งานปรากฏคู่กับบุพบทบางคำซึ่งกำหนดให้คำนามนั้นมีการกสัมพันธ์กับคำบุพบท ทำให้ในบางครั้งคำนามที่มีรูปการกเป็น Genitive (Ablative) แต่อาจทำหน้าที่เป็นกรรมตรงของกริยาหรือประโยคนั้น ๆ ได้ ในกรณีของการก Genitive (Ablative) เช่น **Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν** (พวกท่านจงระมัดระวังตัวจากพวกผู้พยากรณ์เท็จ) แปลเป็น 你們要防備假先知 (พวกท่านจะต้องระวังผู้พยากรณ์เท็จ) จากข้อนี้ ฉบับแปลภาษาจีนไม่มีการระบุคำช่วยในการแสดงการก แต่เลือกที่จะละการก Genitive (Ablative) ไว้ และแปลคำนาม **ψευδοπροφητῶν** (ผู้พยากรณ์เท็จ) ว่า 假先知 (ผู้พยากรณ์ปลอม) โดยให้อยู่ในรูปของกรรมตรงของประโยค เนื่องจากภาษาจีนสามารถสื่อความให้เป็นกรรมตรงได้สะดวกกว่าการใช้บุพบทหรือคำช่วยมาช่วยเสริม ดังนั้นจึงแปลประโยคนี้ออกมาในลักษณะกรรมตรง

การแปลละการกเนื่องจากแปลเป็นคำขยายในภาษาจีน เป็นรูปแบบการแปลที่ละการแสดงการกเพื่อความสละสลวยในภาษาฉบับแปล เนื่องจากภาษาจีนมีการวางความสัมพันธ์ของคำที่แสดงความเป็นเจ้าของกันโดยอยู่ในรูปของคำขยายได้ เช่น 我爸 (พ่อฉัน) ซึ่งถึงแม้จะไม่ได้ใส่คำช่วยแสดงความเป็นเจ้าของ แต่ด้วยความสัมพันธ์ระหว่างคำทั้งสองที่อยู่ในรูปคำขยายกับคำหลักทำให้เข้าใจความหมายได้ว่า 我爸 (พ่อฉัน) มีค่าเท่ากับ 我的爸爸 (พ่อของฉัน) ในรูปแบบนี้จึงมีการแปลคำนามที่มีการก Genitive (Ablative) ที่แสดงความเป็นเจ้าของนั้นให้อยู่ในรูปของคำขยาย โดยไม่แสดงคำช่วยเสริมความหมายหรือสะท้อนการกใด ๆ เลย เช่น **ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν** (อาณาจักรของสวรรค์) แปลเป็น 天國 (อาณาจักรสวรรค์)

การแปลแบบมีคู่เปรียบ คือการแสดงความหมายของการเปรียบเทียบกัน ซึ่งเป็นหนึ่งในหน้าที่ของการก Genitive คือการเปรียบเทียบสิ่งของ 2 สิ่ง ว่ามีความแตกต่างกัน ดังข้อ มธ.6:25 ในตอนหลัง ความว่า “...ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารไม่ใช่หรือ? และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มไม่ใช่หรือ?” คำนามที่เป็นคู่เปรียบกันในข้อนี้ คือ “ชีวิตเปรียบกับอาหาร” และ “ร่างกายเปรียบกับเครื่องนุ่งห่ม” ซึ่งการใช้การก Genitive ในการเปรียบเทียบจะใช้กับคู่เปรียบที่ถูกเปรียบว่าด้อยกว่า ในกรณีนี้ภาษากรีกจึงใช้รูปการก Genitive กับคำว่า “อาหาร” และ “เครื่องนุ่งห่ม” คือ **οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεονόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;** ซึ่งฉบับแปลภาษาจีนได้ใช้คำว่า 勝於 (ดีกว่า...) ในการเปรียบเทียบ ดังนี้ 生命不勝於飲食麼、身體不勝於衣裳麼。(ชีวิตไม่ดีกว่าอาหารหรือ ร่างกายไม่ดีกว่าเครื่องนุ่งห่มหรือ)

¹⁴ ในกรณีนี้คือที่มาของกริยา “รู้จัก” พวกเขา ซึ่งจะรู้ได้ด้วยการดูผลของพวกเขา

¹⁵ ในกรณีนี้หากต้องการแปลโดยเก็บรูปการกไว้ น่าจะต้องแปลว่า 憑著他們的果子的緣故 (อาศัยต้นเหตุจากผลของพวกเขา) ซึ่งเป็นการเพิ่มคำช่วยลงไปจนเกินความจำเป็น และไม่สวยงามตามลักษณะที่ภาษาจีนควรจะเป็น ทั้งยังก่อให้เกิดความสับสนอีกด้วย

6.3 การแปลคำนามการก Accusative (กรรมการก)

คำนามการก Accusative ทำหน้าที่เป็นกรรมตรงของประโยค การแปลส่วนใหญ่จึงเป็นการแปลแบบตรงตัว เช่นเดียวกับคำนามการก Nominative ซึ่งในภาษาจีนไม่มีลักษณะของการใช้ตัวชี้เฉพาะกรรมเท่าใดนัก การแปลการกนี้จึงเรียบง่ายและตรงตัว เช่น Θεόν (พระเจ้า) แปลเป็น 神 (พระเจ้า) βασιλείαν (ราชอาณาจักร) แปลเป็น 國 (ประเทศ) และ ἰχθύν (ปลา) แปลเป็น 魚 (ปลา) อย่างไรก็ตามก็มีการแปลรูปแบบอื่นปรากฏอยู่บ้าง เช่น การละพจน์ การแปลเป็นคำใหม่ และการแปลในโครงสร้างใหม่

สำหรับประเด็นด้านการแปลที่ละพจน์ไปนั้นเป็นลักษณะเดียวกันกับที่ปรากฏในการก Nominative ซึ่งเป็นการละลักษณะพหูพจน์จากคำนาม เช่น ἀνθρώπους (มนุษย์ทั้งหลาย) ซึ่งเป็นรูปพหูพจน์ ภาษาจีนควรแปลเป็น 人們 แต่ในฉบับภาษาจีนกลับแปลเป็น 人 เท่านั้น จึงขาดในส่วนของพจน์ไป หรืออีกตัวอย่างหนึ่ง เช่น θησαυρούς (ทรัพย์สมบัติทั้งหลาย) ซึ่งเป็นรูปพหูพจน์ ภาษาจีนควรแปลเป็น 衆財寶 (ทรัพย์สมบัติทั้งหลาย) แต่ในฉบับภาษาจีนกลับแปลเป็น 財寶 (ทรัพย์สมบัติ) เท่านั้น จึงขาดในส่วนของพจน์ไปเช่นกัน อย่างไรก็ตาม คำศัพท์ภาษาจีนหนึ่งคำอาจมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย และอาจสื่อความหมายที่กว้างกว่ารูปคำได้ เช่น 財寶 อาจพิจารณาได้ว่าเป็นคำที่รวบรวมความหมายย่อย ๆ สองความหมายคือ 錢財 (เงินทอง) และ 珍寶 (สมบัติล้ำค่า) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากระดับของความหมายโดยรวม (ไม่มุ่งเน้นที่รูปคำเท่านั้น) ก็อาจนับว่าเป็นการแปลที่ครอบคลุมได้เช่นกัน

การแปลเป็นคำใหม่ เป็นรูปแบบการแปลอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับการกนี้ ปรากฏในข้อ มธ.6:11 ความว่า “ขอประทานอาหารประจำวันแก่พวกข้าพระองค์ในวันนี้” คำว่าอาหารในข้อนี้ ภาษากรีกใช้คำว่า ἄρτον แปลตรงตัวว่า “ขนมปัง” ซึ่งแตกต่างจากคำว่า τροφή ในข้อ มธ.6:25 ที่หมายถึง “อาหาร/มื้ออาหาร” แต่ภาษาจีนกลับเลือกที่จะแปลทั้ง ἄρτον และ τροφή ว่า 飲食 (อาหาร) ซึ่งมีความหมายครอบคลุมที่กว้างกว่าแค่อาหาร แต่ยังหมายถึงเครื่องดื่มอีกด้วย ทำให้เห็นได้ว่าฉบับแปลภาษาจีนให้ค่าความหมายของคำนี้มากกว่าที่ต้นฉบับภาษากรีกให้ไว้

การแปลในโครงสร้างใหม่มีลักษณะคล้ายกับการแปลเป็นคำใหม่ เพียงแต่เป็นในระดับโครงสร้างของวลี การแปลแบบนี้ปรากฏในข้อ มธ.5:29-30 ความว่า “ถ้าตาข้างขวาของท่านทำให้ตัวท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย เพราะว่าถึงจะเสียอวัยวะอย่างหนึ่ง ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก ถ้ามือข้างขวาของท่านทำให้ตัวท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย เพราะถึงจะเสียอวัยวะอย่างหนึ่ง ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก” วลีที่ว่า “ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก” ภาษาไทยใช้เหมือนกันทั้งสองส่วน ซึ่งตรงกับต้นฉบับภาษากรีก ที่ใช้คำว่า βλῆθι εἰς γέενναν (จะต้องถูกโยนเข้าไปในนรก) อย่างไรก็ตาม ภาษาจีนแปลวลีนี้ในข้อ 29 ว่า 丟在地獄裡 (ทิ้งที่ในนรก) แต่ในข้อ 30 กลับแปลว่า 下入地獄 (ลงไปเข้าสู่ในนรก) ทำให้เห็นได้ว่าฉบับแปลภาษาจีนของพระคัมภีร์ มีการแปลคำหรือโครงสร้างเดียวกันในภาษาต้นฉบับให้อยู่ในโครงสร้างหรือรูปแบบคำที่ต่างกัน ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่เหมือนกับงานแปลข้อเขียนหรือคำสอนด้านศาสนาที่มีมาก่อน

6.4 การแปลคำนามการก Dative (สัมปทานการก) (รวมกับ Instrumental และ Locative)

คำนามการก Dative มักทำหน้าที่เป็นกรรมรองของประโยค บ่งบอกเป้าหมาย สถานที่หรือวิธีการ ซึ่งจำแนกย่อยได้ 3 ประเภท คือ Dative, Locative และ Instrumental การแปลที่ปรากฏมากที่สุดคือการแปลตรงตัว เช่น ὀφθαλμοῦ (ในดวงตา) แปลเป็น 眼中 (ในดวงตา) οὐρανῷ (ในสวรรค์) แปลเป็น 在天上 (บนสวรรค์) และ Κυρίῳ (ต่อพระองค์) แปลเป็น 向主 (ไปยังพระองค์) นอกจากนั้นยังปรากฏการแปลรูปแบบอื่น ๆ เช่น การแปลแบบละการก การแปลแบบละการกในรูปแบบคำขยาย การแปลแบบสรูปความ ขยายความหรือให้ความหมายใหม่ และการแปลแบบละคำนั้นไปเลย

การแปลแบบละการก เป็นอีกหนึ่งรูปแบบการแปลที่ปรากฏมากในการแปลการก Dative ที่ฉบับแปลภาษาจีนเลือกที่จะละคำช่วยแสดงการกไว้ แล้วแปลคำนั้นให้อยู่ในรูปกรรมตรงของประโยค เช่น ในข้อ มธ.6:24 ความว่า “ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้ เพราะว่าเขาจะชังนายข้างหนึ่ง และรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้” ในภาษากรีกมีการแปลแบบละการก Dative ปรากฏถึง 3 ครั้งในข้อนี้ คือคำว่า κυρίως (ต่อเจ้านาย) Θεῷ (ต่อพระเจ้า) μαμωνᾷ (ต่อเงินทอง) ซึ่งทั้ง 3 คำเป็นกรรมรองของกริยา δύναμαι (มีความสามารถที่จะ...) ความหมายในภาษากรีกจริง ๆ จึงหมายความว่า “ไม่มีใครมีความสามารถที่จะทำการรับใช้ต่อเจ้านายสองคน...พวกท่านไม่สามารถที่จะรับใช้ต่อพระเจ้าและต่อเงินทองพร้อมกัน” ในฉบับแปลภาษาจีนแปลคำทั้งสามเป็นคำนามละการก คือ 主、神 และ 瑪門¹⁶ ตามลำดับ โดยในข้อพระคัมภีร์ได้ความว่า 一個人不能事奉兩個主。不是惡這個愛那個、就是重這個輕那個。你們不能又事奉神、又事奉瑪門。(คนหนึ่งไม่สามารถที่จะปรนนิบัตินายสองคนได้ เพราะเขาจะรักเจ้านายคนนี้และรักนายคนนั้น ไม่เช่นนั้นก็จะยกย่องนายคนนี้และดูแคลนนายคนนั้น พวกท่านไม่สามารถที่จะปรนนิบัติพระเจ้า และปรนนิบัติเงินทองไปด้วย) ซึ่งไม่มีการแสดงการก Dative เลย ซึ่งแท้จริงแล้วหากต้องการเก็บการกไว้ ก็อาจแปลโดยเติมคำช่วยแสดงการก 向 (ต่อ.../ไปยัง...) ได้ว่า 一個人不能向兩個主事奉。..... 你們不能又向神事奉、又向瑪門事奉。(คนหนึ่งไม่สามารถที่จะปรนนิบัติต่อนายสองคนได้....พวกท่านไม่สามารถที่จะปรนนิบัติต่อพระเจ้า และปรนนิบัติต่อเงินทองไปพร้อมกัน)

การแปลแบบละการกในรูปแบบคำขยาย เป็นการแปลแบบละการกอีกรูปแบบหนึ่ง โดยแปลให้คำนามการก Dative อยู่ในตำแหน่งคำขยายคำนาม ซึ่งคล้ายคลึงกับการแปลคำนามการก Genitive ให้อยู่ในรูปคำขยาย ซึ่งเป็นรูปแบบการแปลที่แปลงลักษณะการบรรยายของภาษากรีกให้สั้นลงเป็นเพียงการขยายนามเท่านั้นในภาษาจีน เช่น ข้อ มธ.6:1 ครึ่งหลัง ความว่า “...จากพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” ภาษากรีกใช้การบรรยายว่า τῷ Πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ซึ่งมีการใช้คำเสริมมากมาย ทั้งคำที่เป็น Article τῷ และ τοῖς และคำบุพบท ἐν ในขณะที่ฉบับแปลภาษาจีนแปลทั้งวลีนี้ว่า 你們天父 ซึ่งเป็นการรวบความให้อยู่ในลักษณะของคำขยายเท่านั้น ซึ่งเป็นรูปแบบการแปลที่ทำให้ฉบับแปลภาษาจีนมีใจความกระชับ แต่ก็ยังครบถ้วนสมบูรณ์ แต่หากวลีนี้เลือกที่จะแปลตรงจากภาษากรีกแบบคำต่อคำ ก็อาจจะออกมาเป็นภาษาจีนที่ฟุ่มเฟือยและผิดธรรมชาติ เช่น 你們的在天上的那位父親 (พระบิดาของพวกท่านพระองค์นั้นผู้ที่อยู่ในสวรรค์)

การแปลแบบสรุปความ ขยายความหรือตีความใหม่ เป็นรูปแบบการแปลที่ฉบับแปลภาษาจีนเลือกที่จะตีความโครงสร้างที่น่าเสนอไว้ในภาษากรีกใหม่ แล้วแปลออกมาในลักษณะของการสื่อความหมายแบบใหม่ที่แตกต่างจากต้นฉบับหรือนำเสนอในรูปแบบโครงสร้างที่ต่างกัน เช่น ข้อ มธ.5:3 ความว่า “คนที่ยากจนด้านจิตวิญญาณก็เป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขาทั้งหลาย” วลีแรกที่ว่า “คนที่ยากจนด้านจิตวิญญาณ” ภาษากรีกใช้คำว่า οἱ πτωχοὶ τοῦ πνεύματος (ผู้ขาดแคลนในวิญญาณ) ซึ่งหมายถึงคนที่รู้สึกว่าคุณค่าตนเองไม่สมบูรณ์ในทางฝ่ายวิญญาณ ในเชิงว่าตนเองไม่มีความดีมากพอ ไม่สามารถปฏิบัติตนอยู่ในทางของพระเจ้าได้ และยอมรับความไม่สมบูรณ์ของตนเองนั้น และกระหายหาความช่วยเหลือด้านจิตวิญญาณจากพระเจ้า ในขณะที่ภาษาจีนแปลวลีนี้ว่า 虚心的人 (คนที่ถ่อมตัวถ่อมใจ) ซึ่งไม่ได้ตรงกับ ความหมายต้นฉบับโดยตรง จำเป็นต้องผ่านการตีความและทำความเข้าใจ กล่าวคือ คนที่ยากจนด้านจิตวิญญาณ คือคนที่รู้สึกว่าคุณค่าตนเองไม่สมบูรณ์พอและยอมรับความไม่สมบูรณ์ของตนเองนั้น การยอมรับในส่วนที่บกพร่องของตนเองจึงเท่ากับการเป็นคนที่ถ่อมใจ คือรู้ข้อจำกัดของตนจึงถ่อมตัวถ่อมใจนั่นเอง การแปลแบบนี้จึงเป็นการแปลแบบตีความใหม่

¹⁶ 瑪門 เป็นการแปลแบบทับศัพท์คำว่า μαμωνᾷ (อ่านว่า mamōna) หมายถึง “เงินทอง” และในฉบับแปลภาษาจีนก็มีการอธิบายเพิ่มเติมว่า (瑪門是財利的意思) หมายถึง หมายเหตุแปลว่าเงินทองและผลประโยชน์

สำหรับการแปลแบบขยายความ ปรากฏในข้อ มธ.5:22 ความว่า “แต่เราบอกพวกท่านว่า ใครโกรธพี่น้องของตน คนนั้นจะต้องถูกพิพากษา ถ้าใครพูดกับพี่น้องอย่างเหยียดหยาม คนนั้นจะต้องถูกนำไปยังศาลสูงให้พิพากษา และถ้าใครพูดว่า ‘อ้ายโง่’ คนนั้นจะมีโทษถึงไฟนรก” ในตอนที่ว่า “ต้องถูกนำไปยังศาลสูง” ในภาษากรีกวลีนี้ไม่มีการเติมกริยาว่า “พิพากษา” เพียงแต่ต้องถูกนำไปขึ้นศาลเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ฉบับแปลภาษาจีนแปลวลีนี้แบบขยายความโดยเติมกริยา “พิพากษา” ลงไป เช่นเดียวกับภาษาไทย ความว่า 凡罵弟兄是拉加的、難免公會的審斷 (ใครก็ตามที่ด่าพี่น้องว่าโง่¹⁷ ยากที่จะพ้นจากการพิพากษาของศาล) ซึ่งเป็นการขยายความหมายจากต้นฉบับที่ไม่มีกริยา แต่ในฉบับแปลกลับเพิ่มคำกริยาเข้ามา หากแปลตามภาษากรีกคำต่อคำ ควรแปลว่า 難免要到公會去 (ยากที่จะไม่ต้องไปที่ศาล)

การแปลแบบสรุปความ ปรากฏในข้อ มธ.6:12 ความว่า “และขอทรงยกบาปผิดของพวกข้าพระองค์ เหมือนพวกข้าพระองค์ยกโทษบรรดาคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์” คำว่า “บรรดาคนที่ทำผิด...” ในภาษากรีกใช้คำว่า ὁφειλέταις (ต่อบรรดาลูกหนี้) ซึ่งสาระของข้อนี้คือการเปรียบบัพเป็นหนี้ การยกโทษบาปหรือความผิดก็เปรียบเหมือนกับการยกหนี้ ข้อนี้หากแปลตามคำภาษากรีกจึงควรแปลว่า “ขอทรงยกหนี้ของพวกข้าพระองค์ เหมือนกับที่ข้าพระองค์ยกหนี้ให้กับพวกลูกหนี้ของข้าพระองค์” ในฉบับภาษาจีนแปลได้สอดคล้องกับต้นฉบับกรีก โดยใช้คำว่า 債 (หนี้) แต่มีการสรุปรวมความให้ต่างจากรายละเอียดเดิมของภาษากรีก ในตอนหลังนั้นภาษาจีนแปลว่า 如同我們免了人的債 (เหมือนอย่างพวกข้าพระองค์ยกหนี้ให้ผู้คน) ซึ่งเป็นการสรุปสาระแล้วนำเสนอในรูปแบบใหม่ จากความเดิมที่หมายถึง “ลูกหนี้” (คนที่ทำผิดกับเรา) กลายเป็น “คนทั่วไป” 人的債 แปลว่า “หนี้ของคน” ความหมายจึงแตกต่างจากต้นฉบับ ตรงที่ไม่มีการชี้เฉพาะว่าหนี้ของคนเหล่านั้นเป็นของคนที่ดีหรือไม่ แต่สาระหลักยังคงเดิมไว้คือการยกหนี้ (ให้อภัยบาป/สิ่งที่ทำผิด) เปลี่ยนแปลงเพียงแต่รายละเอียดเรื่องบุคคลเท่านั้น

การแปลแบบละคำนั้นไปจากการแปล ปรากฏในข้อ มธ.7:6 ความว่า “อย่าให้ของบริสุทธิ์แก่สุนัข อย่าโยนไข่มุกให้แก่สุกร เกรงว่ามันจะเหยียบย่ำเสีย และจะหันกลับมากัดพวกท่านด้วย” ในตอนที่ว่า “เกรงว่ามันจะเหยียบย่ำเสีย” ในต้นฉบับภาษากรีกมีวลีเพิ่มว่า ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν (...เท้าของพวกมัน) แปลรวมความได้ว่า “เกรงว่าพวกมันจะเหยียบย่ำด้วยเท้าของพวกมัน” คำว่า τοῖς ποσὶν “เท้า” นี้คือคำนามการก Dative ที่ถูกละหายไปจากการแปล (โดยปรากฏรูปการก Dative เนื่องจากอยู่หลังคำบุพบท ἐν) โดยในฉบับภาษาจีนก็เช่นกัน ไม่มีการแปลคำว่า τοῖς ποσὶν ออกมาเลย โดยปรากฏสาระเพียงว่า 恐怕他踐踏了珍珠、轉過來咬你們。(เกรงว่ามันจะเหยียบไข่มุกนั้น และหันกลับมากัดพวกท่าน) ซึ่งหากต้องการกู้คืนคำนามการก Dative ที่ถูกละไป ข้อนี้ก็จะได้ประมาณ 恐怕他用其腳踐踏了珍珠，然後轉過來咬你們。(เกรงว่ามันจะใช้เท้าของมันเหยียบไข่มุกนั้น และหันกลับมากัดพวกท่าน)

6.5 การแปลคำนามการก Vocative (สัมโพธนาการ)

คำนามการก Vocative ทำหน้าที่เป็นคำเรียก การแปลคำนามการกนี้จึงเป็นการแปลโดยมีการเสริมความเพื่อสะท้อนให้เห็นว่าเป็นการเรียกหรือเน้นย้ำผู้ที่ถูกเรียกนั้น ซึ่งปรากฏรูปแบบการแปล 3 รูปแบบ ได้แก่การแปลโดยตรง โดยไม่มีส่วนเน้นการเรียก การแปลโดยมีส่วนเน้นการเรียก และการแปลทับศัพท์

การแปลตรงโดยไม่มีส่วนเน้นการเรียก ปรากฏในข้อ มธ.6:9 ความว่า “เพราะฉะนั้นพวกท่านจงอธิษฐานเช่นนี้ว่า ‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ’ ข้อความในฉบับภาษากรีกคือ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου คำว่า Πάτερ

¹⁷ ภาษาจีนใช้คำว่า 拉加 เป็นการแปลทับศัพท์ภาษากรีก คำว่า ῥακά (อ่านว่า rhaka) ซึ่งภาษากรีกรับคำนี้มาจากภาษาอราเมอิกทีหนึ่ง ความหมายดั้งเดิมในภาษาอราเมอิกหมายถึง “ว่างเปล่า” สื่อความหมายถึง “หัวสมองว่างเปล่า/ไม่มีอะไรในสมอง” ใช้เป็นคำเหยียดหยามว่าโง่

(ข้าแต่พระบิดาฯ) เป็นคำขึ้นต้นคำอธิษฐาน เป็นการเรียกหาพระเจ้า ดังนั้นในภาษากรีกจึงใช้การกร Vocative ภาษาจีนแปลคำนี้เป็นคำว่า 父 คำเดียว ซึ่งไม่มีการเน้นว่าเป็นคำเรียกแต่อย่างใด

ในขณะที่การแปลโดยมีการเน้นคำเรียกนั้น ปรากฏในข้อ มธ.7:5 ได้แก่คำว่า ὑποκριτά (คนหน้าซื่อใจคด) ภาษาจีนแปลโดยเน้นว่า 你這假冒為善的人 (เจ้าผู้เป็นคนแสร้งเป็นคนดี) คือการเน้นด้วยการใช้สรรพนามมาซ้ำกับคํานามที่สรรพนามนั้นแทนที่ ลำพังคำว่า 假冒為善的人 (ผู้แสร้งเป็นคนดี) ก็มีความหมายครบตามคำกรีกแล้ว แต่การแปลนี้เน้นย้ำในการเป็นคำเรียกของการกร Vocative จึงใช้สรรพนาม 你 (เจ้า) และ 這 (นี้...) มาเน้นเพิ่มเติมลงไป และอีกครั้งปรากฏใน มธ.7:21-22 ได้แก่คำว่า Κύριε, Κύριε (พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า) ภาษาจีนแปลโดยเน้นว่า 主阿、主阿 คือการเติมคำเสริมน้ำเสียง 阿 เพื่อแสดงการเรียกนั่นเอง

ส่วนการแปลแบบทับศัพท์ ปรากฏในข้อ มธ.5:22 คือคำว่า Πακά ที่แปลว่า “ว่างเปล่า/โง่เขลา” ภาษาจีนใช้คำว่า 拉加 เป็นการแปลทับศัพท์ภาษากรีก ซึ่งแท้จริงแล้วภาษากรีกรับคำนี้มาจากภาษาอราเมอิกที่หนึ่ง

7. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาที่พบ เมื่อเปรียบเทียบกับแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยในอดีตที่ได้มีการศึกษาในประเด็นของการแปลและการแปลการกล้วนนั้น พบว่างานแปลพระคัมภีร์ฉบับยูเนี่ยนมีรูปแบบการแปลที่หลากหลายกว่าการแปลพุทธคัมภีร์ในยุโคโบราณ ซึ่งกนกพร นุ่มทอง ได้กล่าวไว้ใน “ตำราการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน” ถึงเรื่องหลัก “ห้าเสียเดิม สามไม่ง่าย” หนึ่งในหลักดังกล่าวคือการที่คัมภีร์ต้นฉบับมีการใช้ถ้อยคำที่เน้นความละเอียดพิสดาร และวนซ้ำไปมาหลายรอบ ฉบับแปลภาษาจีนเลือกที่จะตัดทิ้ง ทำให้เสียรสเดิมไป (Kanokporn, 2011, p. 6) ในรูปแบบคล้ายกันนี้ พบในการแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ มธ.5:29-30 ด้วย

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคำแปลภาษากรีก-จีน-ไทย ข้อพระธรรมมัทธิว บทที่ 5 ข้อ 29-30

มัทธิว บทที่ 5	ข้อ 29	ข้อ 30
ภาษากรีก	εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.	καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοπον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.
ภาษาจีน	若是你的右眼叫你跌倒、就剜出來丟掉，寧可失去百體中的一體、不叫全身丟在地獄裡。	若是右手叫你跌倒、就砍下來丟掉，寧可失去百體中的一體、不叫全身下入地獄。

ภาษาไทย	ถ้าตาข้างขวาของท่านทำให้ตัวท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย เพราะว่าถ้าถึงจะเสียอวัยวะอย่างหนึ่ง ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก	ถ้ามือข้างขวาของท่านทำให้ตัวท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย เพราะถึงจะเสียอวัยวะอย่างหนึ่ง ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก
---------	---	--

วลีที่ว่า “ก็ดีกว่าตัวท่านจะต้องลงนรก” ภาษาไทยใช้เหมือนกันทั้งสองส่วน ซึ่งตรงกับต้นฉบับภาษากรีกที่ใช้คำว่า βλῆθῃ εἰς γέενναν (จะต้องถูกโยนเข้าไปในนรก) อย่างไรก็ตาม ภาษาจีนแปลวลีนี้ในข้อ 29 ว่า 丟在地獄裡 (ทิ้งที่ในนรก) แต่ในข้อ 30 กลับแปลว่า 下入地獄 (ลงไปเข้าสู่ในนรก) ทำให้เห็นได้ว่าฉบับแปลภาษาจีนของพระคัมภีร์มีการแปลคำหรือโครงสร้างเดียวกันในภาษาต้นฉบับให้อยู่ในโครงสร้างหรือรูปแบบคำที่ต่างกัน ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่เหมือนกับงานแปลข้อเขียนหรือคำสอนด้านศาสนาที่มีมาก่อน กล่าวคือในการแปลพระคัมภีร์อาจมีการตัดทอนเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกันบางส่วนออกไป ตามหลักแนวทาง “ห้าเสียเดิม” อย่างไรก็ตาม การแปลพระคริสตธรรมคัมภีร์ในข้อนี้เลือกที่จะใช้วิธีปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอใหม่ ซึ่งนับว่ามีลักษณะการเสียเดิม เพียงแต่ไม่ได้ตัดส่วนเดิมให้หายไป แต่เป็นการสร้าง (แปล) ส่วนเดิมให้อยู่ในรูปแบบใหม่

สำหรับสองข้อนี้มีการเปรียบเทียบ “ตาข้างขวา” และ “มือข้างขวา” เป็นการเปรียบเทียบถึงอวัยวะสองอย่างที่อาจทำให้มนุษย์หลงผิดไปได้ จึงถูกหยิบยกขึ้นมาแนะนำเสนอเป็นภาพซ้อนกันและใช้โครงสร้างเดียวกัน โดยมีสาระคือ “ยอมสละบางอย่างที่จะทำให้หลงผิดทำบาปทิ้งไป ดีกว่าที่จะเก็บสิ่งนั้นไว้ คือเก็บต้นตอของบาปไว้ และสุดท้ายแล้วต้องตกนรก เพราะยังคงมีบาปอยู่ เป็นการดีกว่าถ้าจะสละบางสิ่งแล้วมีชีวิตรอดจากนรก” ซึ่งโครงสร้างในลักษณะการกล่าวซ้ำด้วยตัวอย่างที่ต่างกันนี้มักปรากฏให้เห็นในพระคัมภีร์บ่อย ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเน้นสาระสำคัญในส่วนนั้น เช่น มธ.6:19 “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจทะลวงลักเอาไปได้” การเป็นสนิม ถูกแมลงกิน และถูกขโมยลักไป เป็นการกล่าวซ้ำถึงความเป็นไปได้ด้านลบ 3 อย่างกับการที่เราเก็บทรัพย์สมบัติไว้ในโลก ซึ่งเน้นย้ำให้เห็นว่ามนุษย์ไม่ควรสะสมทรัพย์ไว้บนโลกหรือเพื่อเรื่องทางโลกเท่านั้น และ มธ.7:2 “เพราะว่าพวกท่านจะพิพากษาผู้อื่นอย่างไร พระเจ้าจะทรงพิพากษาท่านอย่างนั้น และท่านทั้งหลายจะตวงให้ผู้อื่นด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะทรงตวงให้พวกท่านด้วยทะนานอันนั้น” การพิพากษาและการตวงด้วยทะนานเป็นการเปรียบเทียบถึงสิ่งที่มีมนุษย์จะทำต่อผู้อื่น เน้นย้ำให้เห็นว่าถ้าเรากระทำต่อผู้อื่นเช่นไร พระเจ้าจะทรงตอบแทนเราในลักษณะเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม ข้อความ “ตาข้างขวา” และ “มือข้างขวา” ในต้นฉบับภาษากรีกกลับใช้โครงสร้างที่แตกต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน โดย “ตาข้างขวา” ใช้โครงสร้าง Article+Noun+Possessive Pronoun+Article+Adjective ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς (The eye of you the right) แต่ “มือข้างขวา” ใช้โครงสร้าง Article+Adjective+Possessive Pronoun+Noun ἡ δεξιὰ σου χεὶρ (The right of you hand) ซึ่งโครงสร้างทั้งสองนี้ นับว่าเป็น Attributive Adjective เหมือนกัน (Croy, 1999, pp. 23-25) และมีความหมายในภาษาอังกฤษตรงกับ (Article+Adjective+Noun) ในกรณีนี้จึงแปลว่า The right eye และ The right hand นั้นเอง ส่วนสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของเป็นการเพิ่มลงมาเสริมความหมาย จึงสามารถแทรกกลางระหว่างคำขยายและคำนามได้

การแปลการกรก Genitive และ Ablative เมื่อเปรียบเทียบกับข้อค้นพบในการศึกษาการแปลการกรก Ablative ในภาษาสันสกฤตเป็นภาษาจีนของหลี่ป้อหาน (Li Bohan) (Li, 2019) นั้น พบว่าการแปลการกรก Ablative มีรูปแบบที่หลากหลายกว่าการแปลการกรกของภาษาสันสกฤต โดยในการแปลการกรกของภาษาสันสกฤตจะมีการใช้คำบุพบทช่วยเสริมความหมายเสมอ เช่น ภาษาสันสกฤตคำว่า आसनात् āsanāt (อาสนะ/ที่นั่ง) แปลเป็นภาษาจีนว่า 從座 (จากที่นั่ง) และ बुद्धक्षेत्रात् buddhaksētrāt (พุทธเกษตร/เขตหรือพื้นที่ของพระพุทธเจ้า) แปลเป็นภาษาจีนว่า 從佛土 (จากพุทธเกษตร)

แต่สำหรับภาษากรีก นอกจากการแปลโดยมีคำบุพบทช่วยเสริมความหมาย เช่น ἐπὶ τῆς γῆς (บนแผ่นดิน) แปลเป็นภาษาจีนว่า 在地上 (บนแผ่นดิน) และ ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν (จากผลไม้ทั้งหลายของพวกเขา) แปลเป็นภาษาจีนว่า 憑著他們的果子 (อาศัยผลไม้ของพวกเขา...) ยังมีการแปลรูปแบบอื่น ๆ เช่น การแปลแบบละการกร เช่น ψευδοπροφητῶν (จากผู้พยากรณ์เท็จ) แปลเป็นภาษาจีนว่า 假先知 (ผู้พยากรณ์เท็จ) และ οὐρανῶν (แห่งฟ้าสวรรค์) แปลเป็นภาษาจีนว่า 天 (ฟ้าสวรรค์)

จากการเปรียบเทียบทั้งสองประเด็นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการแปลที่หลากหลายขึ้นตามยุคสมัย จากการแปลคัมภีร์ศาสนาในยุคราชวงศ์ถัง เมื่อเปรียบเทียบกับกรการแปลคัมภีร์ศาสนาในยุคปลายราชวงศ์ชิง ทำให้ทราบว่ามาตรฐานการแปลของจีนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แม้เนื้อหาสาระในงานเขียนที่เป็นคัมภีร์ศาสนามีความจำเป็นในการรักษาดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุด แต่ก็มีความมาตรฐานการแปลที่เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ยิ่งสมัยใหม่ก็จะมีรูปแบบการแปลที่หลากหลายมากขึ้น ดังที่ปรากฏในการอภิปรายข้างต้น

8. สรุป

การแปลการกรในภาษากรีกเป็นภาษาจีน จากการศึกษการแปลพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ พระธรรมมัทธิว บทที่ 5-7 พบว่ามีรูปแบบการแปลหลัก 4 รูปแบบ ได้แก่ การแปลตรง การแปลแบบละบางส่วน การแปลแบบเรียบเรียงใหม่ และการละไว้ไม่แปล

1. การแปลตรง หมายถึง การแปลที่ตรงตัวตามต้นฉบับกรีก ไม่มีการตัดทอนหรือเพิ่มเติมสิ่งที่เกินจากความหมายในภาษากรีก คือ Nominative และ Accusative แปลเป็นคำนามปกติ Genitive และ Dative แปลเป็นคำนามที่มีคำช่วยเสริมความในการแสดงการกร และ Vocative แปลเป็นคำนามที่มีการเสริมน้ำเสียงของการเรียก

2. การแปลแบบละบางส่วน หมายถึง การแปลที่มีการตัดทอนบางความหมายบางส่วนของต้นฉบับกรีกออก คือ Nominative และ Accusative แปลเป็นคำนามที่ละพจน์ Genitive และ Dative แปลเป็นคำนามที่ละการแสดงการกร และ Vocative แปลเป็นคำนามที่ละการเสริมน้ำเสียงของการเรียก

3. การแปลแบบเรียบเรียงใหม่ หมายถึง การแปลที่มีการสรุปภาพรวมของความหมายของคำในภาษากรีกแล้วนำเสนอในรูปแบบใหม่ที่แตกต่างจากต้นฉบับ คือ Nominative มีการแปลเป็นสรรพนามและอธิบายขยายความ Accusative แปลเป็นคำอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกัน Genitive แปลเป็นกรรมตรง และ Dative แปลแบบสรุปความใหม่ ขยายความใหม่และตีความใหม่

4. การละไว้ไม่แปล หมายถึง การละเว้นคำนามบางคำที่ปรากฏในภาษากรีก โดยไม่แปลออกมาเลย คือ Nominative ไม่แปลโดยละไว้ในฐานที่ผู้อ่านจะเข้าใจบริบทได้จากข้ออื่น Dative ไม่แปลโดยละคำนั้นไปเฉย ๆ และ Vocative ไม่แปลโดยการแปลในรูปคำทับศัพท์แทน

9. ข้อเสนอแนะ

การเป็นส่วนสำคัญของคำนามในภาษากรีก ซึ่งช่วยบอกหน้าที่ของคำนามนั้นต่อคำอื่น ๆ ในประโยค อย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีเพียงคำนามเท่านั้นที่มีการก แต่คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ และคำกริยาบางประเภทที่ทำหน้าที่คล้ายกับนามวลีก็มีการกเช่นกัน ดังนั้น การศึกษาวิจัยการแปรการกของภาษากรีกจึงยังสามารถต่อยอดในประเภทคำอื่น ๆ เหล่านี้ได้ ซึ่งจะมีประโยชน์ในภาพรวมกับการทำความเข้าใจการแปรภาษาที่มีการกและการผันรูปคำไปสู่ภาษาคำโดดได้อย่างมาก

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- Ezra Mothanaprakoon เอชรา โมทนาพระคุณ. (2005). *Tham khwam khaochai phasa Greek* ทำความเข้าใจภาษากรีก [Understanding Greek]. Kanok Bannasan.
- Kanokporn Numtong กนกพร นุ่มทอง. (2011). *Tamra kanplae phasa Thai pen phasa Chin* ตำราการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน [Thai-Chinese Translation Textbook] (2nd ed.). Confucious Institute of Kasetsart University.
- Pranote Buskornreungrat & Surasak Kitiruangsang ประณต บุษกรเรืองรัตน์ และสุรศักดิ์ กิติเรืองแสง. (2007). *Waiyakorn phasa Greek khong phanthasanya mai* ไวยากรณ์ภาษากรีกของพันธสัญญาใหม่ [New Testament Greek grammar]. Bangkok Institute of Theology an affiliate of Christian University.
- Saman Kaewruang & Sanit Sinak สมาน แก้วเรือง และสันติย์ สีนาค. (2021). *Nathi khong karok nai phasa Hindi lae khwammai nai phasa Thai* หน้าที่ของการกรในภาษาฮินดี และความหมายในภาษาไทย [The function of Cases in Hindi and their meaning in Thai]. *Warasarn puttha sangkhom wittaya paritat* วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์ [Journal of Buddhistic Sociology], 6(1), 133-147
- Sinchai Chaojaroenrat ศิลป์ชัย เชาว์เจริญรัตน์. (2007). *Samruat Phrakhamphi* สำรวจพระคัมภีร์ [Explore the Bible]. Churuch Education and Development.
- Thailand Bible Society สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (2011). *Phrakhamphi Chabap mattrathan 2011* พระคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน 2011 [Thai Standard Bible 2011]. YouVersion. Retrived July 7, 2022, from <https://www.bible.com/th/versions/174-THSV11->

ภาษาต่างประเทศ

- Chinese Bible 中文聖經和合本. (n.d.). *Heheben (1919)* 和合本 (1919) [Chinese Union Version (1919)]. Bible Bento. Retrieved July 16, 2022, from <https://biblebento.com/cuvs/cuvs.html>
- Croy, N. C. (1999). *A primer of Biblical Greek*. William B. Eerdmans Publishing.
- Li, B. H. 李博寒. (2019). *Hanyi Fojing dui Fanyu Conggedefanyi --- yi <Wuliangshoujing> he <Weimojiejing> weili* 汉译佛经对梵语从格的翻译——以《无量寿经》和《维摩诘经》为例 [The translation of Sanskrit Ablative Case in the Chinese translations of Buddhist scriptures: A case of “The Larger Sukhāvatīvyūha Sūtra” and “Vimalakīrti Nirdeśa Sūtra”]. *Zhejiang Shifan Xueyuan daxue xuebao* 浙江师范大学学报 [Journal of Zhejiang Normal University], 44, 27-35.
- Liu, J. 刘俊. (2008). *Shengjing Fanyishi* 圣经翻译史 [History of Bible translating]. *Jilinsheng jiaoyu xueyuan xuebao* 吉林省教育学院学报 [Journal of College of Education of Jilin] 24, 78-79.
- Scrivener, F. H. A. (1894). *Textus Receptus Greek New Testament*. Textus Receptus Bibles. Retrieved July 7, 2022, from <https://textusreceptusbibles.com/Scrivener>

You, C. R. 尤垂然. (2019). <Heheben> *jianzhi hefanyichelue (xia)* 《和合本》简史和翻译策略（下） [A brief history and translation of “Chinese Union Version” (Part 2)]. Christian Weekly. Retrieved July 12, 2023, From <http://www.christianweekly.net/2019/ta2037780.htm>